

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że poprzez utrzymanie w mocy art. 7 ust. 2 ustawy nr 2955/2001 i poprzez przepisy wykonawcze zawarte we wspólnych rozporządzeniach ministrów (DY6a/oik. 38644 i DY6a/oik. 38609 z 12 kwietnia 2005 r.), Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 6 ust. 3 dyrektywy Rady 93/36/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. koordynującej procedury udzielania zamówień publicznych na dostawy⁽¹⁾, a także obowiązkowi zapewnienia efektywnej i uczciwej konkurencji, zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich;
- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja otrzymała skargę dotyczącą greckiego przepisu ustawowego, przy pomocy którego wszystkie substancje wykorzystywane w medycynie zostały podzielone na poszczególne kategorie i dla każdej z tych kategorii ustalona została cena maksymalna. Przepis ten oraz przepisy wykonawcze wspólnych rozporządzeń ministrów stanowią ramy prawne umożliwiające skorzystanie z procedury negocjacyjnej przy udzielaniu zamówień publicznych na dostawy całych grup tego rodzaju towarów, które uznaje się za niedające się porównać.

Komisja jest zdania, że w świetle orzecznictwa Trybunału te ramy prawne są niezgodne z art. 6 ust. 3 dyrektywy Rady 93/36 z dnia 14 czerwca 1993 r. koordynującej procedury udzielania zamówień publicznych na dostawy i z obowiązkiem zapewnienia efektywnej i uczciwej konkurencji. Ponieważ przepis ten stanowi wyjątek od reguły, podlega on ścisłej wykładni i nie upoważnia do skorzystania z procedury negocjacyjnej w odniesieniu do całych kategorii towarów. Ponadto instytucje zamawiające mają obowiązek zapewnić efektywną konkurencję i przejrzystość w sektorze zamówień publicznych na usługi, co nie jest możliwe w przypadku korzystania z procedury negocjacyjnej poza wyjątkami przewidzianymi w treści art. 6 ust. 3 wskazanej dyrektywy.

Władze greckie nie zakwestionowały stwierdzeń Komisji, ani też nie zaprzeczyły, że do zarzucanego im naruszenia doszło, i wyraziły gotowość zmiany spornego przepisu ustawowego. Jednak według stanu na dzień wniesienia skargi, nie powiadomiono o żadnych tego rodzaju zmianach.

W związku z tym Komisja uważa, że Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na podstawie art. 6 ust. 3 dyrektywy 93/36/EWG, a także obowiązkowi zapewnienia efektywnej i uczciwej konkurencji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 199, z 9.8.1993, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 24 listopada 2006 — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-482/06)

(2006/C 326/100)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: E. Montaguti i G. Braga da Cruz)

Strona pozwana: Republika Portugalska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że poprzez nieprzyjęcie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych dla wykonania dyrektywy 2003/98/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego, a w każdym razie poprzez niepodanie ich do wiadomości Komisji, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 12 powołanej dyrektywy;
- obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 1 czerwca 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 345, str. 90.

Skarga wniesiona w dniu 24 listopada 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-485/06)

(2006/C 326/101)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: M. Condou i W. Bogensberger, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Rady 2002/90/WE z dnia 28 listopada 2002 r. definiującej ułatwianie nielegalnego wjazdu, tranzytu i pobytu ⁽¹⁾, a w każdym razie nie powiadamiając o tych przepisach Komisji, Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy.
- obciążenie Republiki Federalnej Niemiec kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 5 grudnia 2004 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 328, str. 17.

Skarga wniesiona w dniu 27 listopada 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-489/06)

(2006/C 326/102)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Patakia i X. Lewis)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że odrzucając oferty w zakresie wyrobów medycznych opatrzonych oznakowaniem zgodności CE, a w każdym razie czyniąc to bez przeprowadzenia, przez właściwe dla szpitali greckich instytucje zamawiające, postępowania przewidzianego w dyrektywie 93/42/EWG, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 93/36/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. ⁽¹⁾ koordynującej procedury udzielania zamówień publicznych na dostawy, oraz na mocy art. 17 i 18 dyrektywy Rady 93/42/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. ⁽²⁾ dotyczącej wyrobów medycznych,
- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja wskazała na przypadki odrzucania, w ramach postępowań przetargowych na dostawy do szpitali publicznych w Grecji, wyrobów medycznych ze względów „ogólnej zgodności i bezpieczeństwa użytkowania”, pomimo ich certyfikacji za pomocą oznakowania CE, a w każdym razie bez przeprowadzenia postępowania przewidzianego dla wyrobów medycznych w dyrektywie 93/42/EWG.

Zgodnie z dyrektywą 93/36/EWG koordynującą procedury udzielania zamówień publicznych na dostawy, takie postępowania przetargowe przeprowadzane są w oparciu o krajowe normy techniczne wdrażające normy europejskie, europejskie aprobaty techniczne lub wspólne specyfikacje techniczne. Komisja twierdzi, że decydując w niniejszych przypadkach, iż oznaczenie CE nie stanowi odpowiedniej i wiążącej gwarancji zgodności produktów objętych ofertą, przy braku wystąpienia przesłanek umożliwiających wyłączenie stosowania przepisów dyrektywy, greckie instytucje zamawiające uchybiły zobowiązaniom, które na nich ciążyą w tej dziedzinie na mocy art. 8 ust. 2.

Jednocześnie Komisja wskazuje na naruszenie przepisów dyrektywy 93/42/EWG dotyczącej wyrobów medycznych, które przewidują szczególne i wyłączne procedury certyfikacji i wprowadzania do obrotu, jak też kwestionowania zgodności omawianych produktów. W świetle dowodów, którymi dysponuje Komisja doszło do uporczywego naruszania procedur prawnych w zakresie kontroli zgodności wyrobów medycznych, przez właściwe władze greckie, które odrzuciły oferty. W celu podważenia zasadności umieszczenia oznakowania CE, w rozumieniu art. 17 dyrektywy 93/42/EWG, nie zastosowano żadnego z etapów postępowania przewidzianego w art. 18 tej dyrektywy.

Ponadto zdaniem Komisji powołany przez władze greckie wystarczający charakter środków zastosowanych przez nie w celu wyeliminowania wskazanych powyżej przypadków, nie znajduje potwierdzenia w okolicznościach faktycznych, a w każdym razie, zgodnie z orzecznictwem Trybunału, istnienie procedur krajowych mających na celu rozstrzygnięcie każdego przypadku naruszeń w dziedzinie zamówień publicznych nie uzasadnia naruszenia przez państwo członkowskie przepisów wspólnotowych w tym zakresie.

Zatem Komisja stwierdza, że Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy dyrektywy 93/36/EWG, w szczególności na mocy art. 8 ust. 2 tej dyrektywy, oraz na mocy art. 17 i 18 dyrektywy 93/42/EWG.

⁽¹⁾ Dz.U. L 199 z dnia 9 sierpnia 1993 r., str. 1-53.

⁽²⁾ Dz.U. L 169 z dnia 12 lipca 1993 r., str. 1-43.